

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 6 oktober 2006 (20.12)
(OR. en)**

13611/06

LIMITE

**VISA 240
CODEC 1044
COMIX 806**

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0142 (COD)**

LÄGESRAPPORT

från: Arbetsgruppen för viseringar/Gemensamma kommittén
EU–Island/Norge/Schweiz

av den: 2 och 3 oktober 2006

Komm. förslag nr: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 + ADD 2 (en)

Ärende: Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en
gemenskapskodex om viseringar

Delegationerna tog följande allmänna frågor:

1. Hänvisning till *medlemsstaterna*

Kommissionens företrädare (KOMM.) upplyste om att med tanke på ingressens hänvisning till de olika protokollen ("variabel geometri"), avses i detta sammanhang med *medlemsstaterna* "de stater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut" och att samma formulering har använts i kodexen om Schengengränserna.

2. Tre månader eller 90 dagar

Ett antal delegationer skall föredra att den längd för vistelsen som beviljas genom en visering för kortare vistelse uttrycks i dagar snarare än i månader, eftersom ett exakt antal dagar skulle vara mer logiskt och användbart i praktiken. **KOMM.** noterade att för tillfället måste terminologin i EG-fördraget användas. När EG-domstolen väl har meddelat det förhandsavgörande som för närvarande behandlas om den exakta omräkningen av de tre månaderna till dagar, bör denna fråga tas upp till förnyad behandling.¹

¹ Not i efterhand: Domen (C-241/05) avkunnades den 3.10.2006 och är tillgänglig på domstolens webbplats.

3. Hänvisning till tredjelandsmedborgare (artikel 1.2 b och artikel 2.1)

Som svar på frågor från några delegationer förklarade **KOMM.** att det inte är möjligt att helt enkelt föra över de definitioner som förekommer i kodexen om Schengengränserna till kodexen om viseringar, eftersom bestämmelserna i denna av uppenbara skäl endast omfattar tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav.

4. Nationell visering för längre vistelse (typ D)

AT, FR och **LT** ansåg att utkastet till kodex om viseringar borde innehålla bestämmelser om viseringar av typ D, så att en harmoniserat förfaringsätt tillämpas vid utfärdandet av denna typ av visering. **KOMM.** välkomnade delegationernas önskan att öka lagstiftningens harmoniseringsnivå, men erinrade om att utkastet till förordning omfattar viseringar för kortare vistelse och att utfärdandet av viseringar för längre vistelse (längre än tre månader) hittills har fallit under nationell behörighet. **LT** undrade varför bilaga 10 i så fall hänvisar till viseringar av typ D.

5. Förteckning över tredjeländer vilkas medborgare omfattas av krav på visering för flygplatstransitering

NL, FR CZ, DE och **PT** ställde sig inte positiva till en enda gemensam förteckning över tredjeländer vilkas medborgare omfattas av krav på visering (bilaga 3 del 1 i de gemensamma konsulära anvisningarna) och anförde att möjligheten att unilateralt införa av krav på visering för flygplatstransitering är ett viktigt instrument för att kunna bromsa plötsliga tendenser till olaglig invandring. **KOMM.** noterade att syftet med en enda förteckning är att säkerställa fullständig harmonisering, på samma sätt som förteckningarna i förordning nr 539/2001. **BE** förstod de betänkligheter som **KOMM.** gav uttryck för, men undrade om det vore realistiskt att helt avskaffa en "nationell" förteckning. Delegationen framhöll emellertid att i detta skede av behandlingen av utkastet till kodex om viseringar bör arbetet inriktas på artikeldelen, snarare än på bilagornas innehåll, trots det uppenbara sambandet mellan de två delarna.

6. Ytterligare definitioner

HU föreslog att en exakt definition av *konsulat* införs för att den rätt långa formuleringen "diplomatiska och konsulära beskickningar" skall kunna undvikas i texten. Detta stöddes av **AT**. **NL** föreslog att man skulle införa definitioner av olika uppgifter, till exempel "mottagande av en ansökan", "handläggning av viseringsansökningar", vilket skulle kunna vara av värde med hänsyn till kommande nya former av samarbete mellan konsulära myndigheter och med externa tjänsteleverantörer. **KOMM.** sade sig vilja överväga dessa förslag.

7. Dokument för förenklad transitering (FTD)/dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) visavi transitvisering

Som svar på en fråga från **LT** noterade **KOMM.** att ett FTD/FRTD inte är en transitvisering och erinrade om att man hade på den ryska sidan starkt motsatt sig varje hänvisning till transitvisering vid inrättandet av ett arrangemang för att låta ryssar resa från det ryska huvudterritoriet till Kaliningrad. Dessa regler utgör ett fakultativt system som Litauen tillämpar. De kan eventuellt behöva övervägas på nytt vid Litauens kommande ansökan om anslutning fullt ut till Schengenregelverket, men den ryska ståndpunkten har sannolikt inte ändrats.

8. Utfärdande av viseringar till sjömän

KOMM. fäste delegationernas uppmärksamhet på att utkastet till kodex om viseringar omfattar rådets förordning nr 415/2003 och att förslaget avser att allmänt avskaffa utfärdandet av gruppviseringar.

* *

*

För delegationerna bifogas artiklarna 1 och 2 i utkastet till förordning med delegationernas anmärkningar som fotnoter.

AVDELNING I: Allmänna bestämmelser

Artikel 1¹

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna förordning innehåller bestämmelser om handläggning av ansökningar om visering för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium på högst tre månader under en sexmånadersperiod.
2. Dessa bestämmelser skall vara tillämpliga på alla tredjelandsmedborgare som i enlighet med rådets förordning (EG) nr 539/2001² måste ha visering när de passerar de yttre gränserna, dock utan att det påverkar
 - a) rätten till fri rörlighet för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till unionsmedborgare,³
 - b) motsvarande rättigheter för tredjelandsmedborgare som, enligt avtal mellan å ena sidan gemenskapen och dessa medlemsstater och, å andra sidan, dessa tredjeländer, har motsvarande rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare och deras familjemedlemmar.
3. I förordningen definieras även förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering för flygplatstransitering, samtidigt som det fastställs bestämmelser om handläggning av ansökningar om visering för transitering genom det internationella transitområdet på medlemsstaternas flygplatser.

Artikel 2⁴

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *tredjelandsmedborgare*: personer som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget.
2. *visering*: ett beslut som en medlemsstat har fattat i syfte att bevilja
 - a) inresa⁵ för en planerad vistelse i den medlemsstaten eller i flera medlemsstater på högst tre månader totalt⁶,
 - b) inresa för transitering genom den medlemsstatens eller flera medlemsstaters territorium, eller

¹ SE: Granskningsreservation.

² EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

³ **Komm.** betonade att leden a och b endast avser nu gällande rättigheter för dessa kategorier av personer och att några nya rättigheter inte införs genom dessa led. Komm. är villig att förtydliga texten om så erfordras.

⁴ SE: Granskningsreservation.

⁵ Som svar på frågor från **AT** och **PT**, som önskade lägga till att endast innehavet av en visering inte automatiskt medför rätt till inresa, erinrade **KOMM.** om att den principen är en rättighet som härrör från den utfärdade viseringen och inte bör ingå i definitionen. Principen tas upp i artikel 24 i utkastet till kodex om viseringar.

⁶ Som svar på en fråga från **AT** som önskade lägga till en hänvisning till fleråriga viseringar, noterade **KOMM.** att definitionen hade kopierats från förordning nr 539/2001. **HU** önskade lägga till en hänvisning till visering för dubbla inresor.

- c) transitering genom det internationella transitområdet på medlemsstaternas flygplatser.
3. *enhetlig visering*: en visering som gäller inom hela medlemsstaternas territorium och är antingen
- a) en "visering för kortare vistelse" (typ C), som ger innehavaren rätt att stanna i högst tre månader under en sexmånadersperiod som börjar löpa den första dagen av vistelse på medlemsstaternas territorium¹,
- eller
- b) en "transitvisering" ²(typ B), som ger innehavaren, som reser från ett tredjeland till ett annat, rätt att passera genom medlemsstaternas territorium en gång, två gånger eller undantagsvis flera gånger, varvid varje transitering får pågå i högst fem dagar.
4. *visering med begränsad territoriell giltighet (typ B eller C)*: visering för kortare vistelse som ger innehavaren rätt att vistas i eller transitera genom den utfärdande medlemsstatens eller flera medlemsstaters territorium³.
5. *visering för flygplatstransitering (typ A)*: visering som medborgare från vissa tredjeländer är skyldiga att ha för transitering genom det internationella transitområdet på medlemsstaternas flygplatser, som undantag från principen om fri transitering, som fastslås i bilaga 9 till Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart.
6. *erkänd resehandling*: resehandling som utfärdats av ett tredjeland vars medborgare i enlighet med förordning (EG) nr 539/2001 är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna, och som erkänns av medlemsstaterna med avseende på påförande av visering⁴.
7. *viseringsmärke*: den enhetliga utformning av viseringshandlingen som fastställs i förordning (EG) nr 1683/95 och den fysiska formen av de viseringar som definieras i punkterna 3, 4 och 5.
8. *separat blad för påförande av visering*: enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandling som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet, i enlighet med definitionen i förordning (EG) nr 333/2002⁵.

¹ **HU** ansåg att det bör finnas en hänvisning till antalet inresor på samma sätt som i definitionen av en transitvisering. **KOMM.** skulle överväga detta.

² **FR** ansåg med stöd av **AT** att distinktionen mellan viseringar av typ B och typ C är artificiell och noterade att i praktiken medför denna skillnad onödiga komplikationer. **FR** ansåg att efter det att handläggningsavgiften gjorts enhetlig kan denna distinktion inte längre motiveras. **KOMM** sade sig vara öppen för övertygande argument för avskaffandet av viseringar av typ B, men var, mot bakgrund av de problem som de båda delegationerna beskrev, förvånad över att frågan väckts först nu.

³ **KOMM.** bekräftade att även om en territoriellt begränsade visering utfärdas på grundval av att en medlemsstat inte erkänner den sökandes resedokument är den territoriellt begränsade visering som utfärdas – även om den tillåter innehavaren att reas till 14 medlemsstater – inte en "enhetlig" visering enligt definitionen i artikel 2.3.

⁴ **KOMM.** erkände att denna definition inte omfattar resedokument som utfärdats av till exempel internationella organisationer och skulle överväga en bättre formulering. **HU** föreslog att om definitionen behålls bör den hänvisa till de olika organisationer etc. som utfärdar resedokument och till "innehavare" av dessa dokument snarare än till "medborgare".

⁵ **HU** ansåg att definitionen även skulle omfatta användningen av ett separat blad när sökandens pass inte några sidor kvar för anbringande av viseringen. **KOMM.** noterade att denna praktiska aspekt var känd, men att definitionen måste hålla sig till förordningens rubrik.